

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

2021. gada 24. martā*

[Teksts labots ar 2021. gada 16. aprīļa rīkojumu]

Civildienests – Līgumdarbinieki – Civildienesta noteikumu 2014. gada reforma – Pārejas pasākumi saistībā ar pensijas tiesību konkrētu aprēķina kārtību – Režīma maiņa pēc līgumdarbinieka jauna līguma parakstīšanas – Jēdziens “būt nodarbinātam”

Lietā T-769/16

Maxime Picard ar dzīvesvietu *Hettange-Grande* (Francija), ko pārstāv *M.-A. Lucas* un *M. Bertha*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *B. Mongin* un *G. Gattinara*, pārstāvji,

atbildētāja,

[ar labojumiem kas izdarīti ar 2021. gada 16. aprīļa rīkojumu] par prasību, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un kurā ir lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (*PMO*) Pensiju sektora vadītāja 2016. gada 4. janvāra atbildi un, otrkārt, ciktāl nepieciešams, Komisijas Cilvēkresursu [un drošības] ģenerāldirektorāta E direktorāta direktora 2016. gada 25. jūlija lēmumu noraidīt prasītāja 2016. gada 1. aprīļa sūdzību par lēmumu, kas izriet no 2016. gada 4. janvāra atbildes, vai tā neesamību,

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*], N. Pultoraka [*N. Póltorak*], O. Porkija [*O. Porchia*] (referente) un M. Stanku [*M. Stancu*],

sekretāre: M. Maresko [*M. Marescaux*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 14. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītājs *Maxime Picard* ir Eiropas Komisijas līgumdarbinieks.
- 2 Laikā no 2004. gada aprīļa līdz 2008. gada jūnijam prasītājs bija secīgi nodarbināts divās sabiedrībās kā drošības aģents, proti, vispirms līdz 2006. gada 31. martam sabiedrībā *Brinks*, pēc tam no 2006. gada 1. aprīļa – sabiedrībā *Group 4 Securicor* (turpmāk tekstā – “*G 4S*”). Šajā laikā viņš tika nodots Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra (*CdT*) rīcībā, lai tajā veiktu ar drošību saistītus administratīva rakstura uzdevumus, kā arī Komisijas rīcībā kā apmācītājs.
- 3 Pēc tam, kad 2005. gadā prasītājs piedalījās un bija veiksmīgs kandidāts atlases procedūrā EPSO/CAST/25/05, kuru bija sācis Eiropas Personāla atlases birojs (*EPSO*), lai izveidotu rezerves sarakstu līgumdarbinieku pieņemšanai darbā pirmajā funkciju grupā (turpmāk tekstā – “*FG I*”), 2007. gadā prasītājs piedalījās procedūrā EPSO/CAST/27/07, kas dod piekļuvi otrajai funkciju grupai (turpmāk tekstā – “*FG II*”).
- 4 2008. gada 14. aprīlī prasītājs tika uzaicināts uz mutisko atlases pārbaudījumu *FG II* līgumdarbinieka amatam Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (*PMO*) 5. nodaļā. Viņš veiksmīgi izturēja šo pārbaudījumu.
- 5 2008. gada 10. jūnijā prasītājs tika pieņemts darbā Komisijā no 2008. gada 1. jūlija līgumdarbinieka amatā *PMO* 5. nodaļā (turpmāk tekstā – “2008. gada līgums”). Ar šo pieņemšanu darbā, kas tika veikta atbilstoši atlases procedūrai EPSO/CAST/25/05, prasītājs saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (turpmāk tekstā – “*PDNK*”) 80. pantu tika klasificēts *FG I* 1. pakāpes 1. līmenī.
- 6 Atlases procedūrā EPSO/CAST/27/07 Komisijas Cilvēkresursu [un drošības] ģenerāldirektorāts (*ĢD*) uzskatīja, ka neesot pierādīts, ka kandidatūru iesniegšanas pēdējā dienā, kas paredzēta uzaicinājumā izteikt interesi, prasītājs bija izpildījis trīs gadu atbilstīgās profesionālās pieredzes nosacījumu, tāpēc, ka viņa darbinieka amats *Brinks* un *G 4S CdT* acimredzot bijis drošības aģents, kas pieder pie *FG I*.
- 7 2008. gada līgums tika pagarināts trīs reizes uz noteiktu laiku un ar 2011. gada 3. maija lēmumu – uz nenoteiktu laiku.
- 8 2011. gada 15. jūnijā prasītājs piedalījās pārklasificēšanas komitejā, ko sāka *PMO* 5. nodaļa, lai viņam piedāvātu pārklasificēšanu *FG II*. Viņš tika uzskatīts par atbilstošu – ar atrunu, ka to apstiprina Komisijas Cilvēkresursu *ĢD*. *PMO* 7. nodaļa, kura ir atbildīga par cilvēkresursiem, iesniedza lūgumu veikt pārklasificēšanu šajā ģenerāldirektorātā.
- 9 Ar 2011. gada 9. decembra vēstuli Cilvēkresursu *ĢD* informēja prasītāju par pārklasificēšanas lūguma noraidīšanu tāpēc, ka tas pieteikšanās pēdējā dienā 2007. gada 27. aprīlī procedūrā EPSO/CAST/27/07 neatbilda dalības tiesību nosacījumiem, proti, vismaz trīs gadu ilgai atbilstīgai profesionālai pieredzei.
- 10 Nākamajā gadā – 2012. gada jūnijā – prasītājs iesniedza *PMO* 7. nodaļā izziņu par profesionālo pieredzi, kuru *CdT* izsniedzis 2012. gada 1. jūnijā. Šī izziņa attiecās uz laikposmu no 2004. gada aprīļa līdz 2007. gada jūlijam, kurā prasītājs bija nodarbināts sabiedrībās *Brinks* un *G 4S* (skat. iepriekš šā sprieduma 2. punktu). Šī izziņa apliecināja, ka prasītājs patiesībā veicis uzdevumus, kas pieder pie *FG II*, nevis *FG I*.

- 11 Pamatojoties uz šo pašu izziņu, *PMO* 7. nodaļa 2012. gada jūnija beigās neformālā veidā lūdza Cilvēkresursu ĢD no jauna izskatīt 2011. gadā noraidīto pārklassificēšanas lūgumu (skat. iepriekš šā sprieduma 8. un 9. punktu).
- 12 Tomēr Cilvēkresursu ĢD izteica šaubas par iespēju mainīt savu nostāju, jo *CdT* izziņa iesniegta piecus gadus pēc faktu norises, tās autors bija nevis prasītāja darba devēji (sabiedrības *Brinks* un *G 4S*), bet gan to klients *CdT* un tā šķiet pretrunā agrākai – 2008. gadā izdotajai – *G 4S* izziņai. Pēc šīs neformālās nostājas ieņemšanas *PMO* 7. nodaļa neiesniedza oficiālu lūgumu par prasītāja pārklassificēšanu.
- 13 2014. gadā *PMO* 7. nodaļa nosūtīja Cilvēkresursu ĢD lūgumu prasītāju pieņemt darbā atbilstoši FG II, iesniedzot jaunu izziņu, kuru 2014. gada 31. martā izdevusi tieši *Brinks*, apstiprinot *CdT* 2012. gadā sniegto informāciju, tomēr neprecizējot prasītāja veiktos uzdevumus drošības aģenta amatā.
- 14 Ņemot vērā šo jauno elementu un tā kā šī izziņa bija ne tik detalizēta, Cilvēkresursu ĢD sazinājās ar sabiedrību *Brinks*, lai saņemtu apstiprinājumu šai izziņai. Visbeidzot tā visa rezultātā 2014. gada 25. aprīlī sabiedrības *Brinks* Cilvēkresursu nodaļas vadītājs apstiprināja sabiedrības *Brinks* 2014. gada 31. marta un *CdT* 2012. gada 1. jūnija izziņas, norādot informāciju, kas pierāda, ka prasītājs faktiski ir veicis pie FG II piederošus “atbilstīgus” uzdevumus visu savu līguma laiku ar šo sabiedrību, proti, no 2004. gada 1. aprīļa līdz 2006. gada 31. martam.
- 15 Ievērojot šo izziņu un pēc jaunas prasītāja kandidatūras iesniegšanas, kuru viņš varēja iesniegt, jo viņš bija datu bāzē, kas tika izveidota pēc procedūras EPSO/CAST/27/07, kuras spēkā esamība tika pagarināta līdz 2016. gada decembra beigām, 2014. gada 16. maijā Cilvēkresursu ĢD piedāvāja prasītājam jaunu līgumdarbinieka līgumu, kuru viņš parakstīja tajā pašā dienā atbilstoši PDNK 3.a pantam (turpmāk tekstā – “2014. gada 16. maija līgums”). Šis līgums uz nenoteiktu laiku stājās spēkā 2014. gada 1. jūnijā, pārklassificējot prasītāju FG II 5. pakāpes 1. līmeni.
- 16 2014. gada 20. augustā prasītājs, pamatojoties uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 90. panta 2. punktu, iesniedza sūdzību par 2014. gada 16. maija līgumu. Viņš būtībā norādīja, ka 2014. gada 16. maija līgumam, tā kā ar to viņš tika klasificēts FG II, bija jāstājas spēkā no 2008. gada 1. jūlija, kas ir datums, kurā viņš pirmo reizi tika pieņemts darbā kā FG I līgumdarbinieks.
- 17 Ar 2014. gada 10. decembra lēmumu, kas prasītājam tika paziņots 2014. gada 11. decembrī, Cilvēkresursu ĢD B direktorāta direktors kā institūcija, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, noraidīja šo sūdzību galvenokārt kā nepieņemamu tās novēlotības dēļ un pakārtoti kā nepamatotu.
- 18 Prasītājs necēla prasību Savienības tiesā par šo 2014. gada 10. decembra lēmumu, kurš tātad kļuva galīgs.
- 19 Starplaikā PDNK tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 2013, L 287, 15. lpp.), kas stājās spēkā 2013. gada 1. novembrī un attiecībā uz šajā lietā atbilstošajiem noteikumiem bija piemērojama no 2014. gada 1. janvāra (turpmāk tekstā – “2014. gada reforma”).
- 20 Pēc 2014. gada reformas Civildienesta noteikumu 77. panta otrajā daļā, kas ir piemērojama arī līgumdarbiniekiem atbilstoši norādei PDNK 109. panta 1. punktā, jaunā pensijas tiesību iegūšanas gada likme ir noteikta 1,8 % apmērā – nelabvēlīgāka nekā iepriekšējā 1,9 % likme. Turklāt Civildienesta noteikumu 77. panta piektajā daļā ir noteikts pensionēšanās vecums 66 gadi, nevis 63 gadi, kā bija agrāk.

- 21 Tomēr ir paredzēts pārejas režīms. Tādējādi Civildienesta noteikumu XIII pielikuma “Pārejas posma pasākumi, kas piemērojami Savienības ierēdņiem” 21. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka ierēdņi, “kuri sākuši dienestu laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim” – neraugoties uz jaunā 77. panta stāšanos spēkā –, turpina saņemt 1,9 % par katru dienesta gadu. Turklāt atbilstoši Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 22. panta 1. punkta otrās daļas tabulai “ierēdņi, kuru vecums 2014. gada 1. maijā ir 35 gadi un kuri dienestu sākuši pirms 2014. gada 1. janvāra, tiesības uz izdienas pensiju iegūst 64 gadu un 8 mēnešu vecumā” (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants”, kā arī “pārejas noteikumi par ikgadējo pensijas tiesību iegūšanu un pensionēšanās vecumu”). Visbeidzot PDNK pielikuma 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, izņemot Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 22. panta 4. punktu, šie pārejas noteikumi par ikgadējo pensijas tiesību iegūšanu un pensionēšanās vecumu “ir piemērojami pēc analogijas citiem darbiniekiem, kas ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī”.
- 22 Ar 2016. gada 4. janvāra vēstuli prasītājs, šauboties par 2014. gada reformas iespējamo ietekmi uz viņa situāciju pēc 2014. gada 16. maija līguma parakstīšanas, lūdza PMO 4. nodaļas Pensiju sektora administratoru (turpmāk tekstā – “Pensiju sektora administrators”) paskaidrojumu (turpmāk tekstā – “2016. gada 4. janvāra vēstule”).
- 23 Ar šīs pašas dienas elektroniskā pasta vēstuli Pensiju sektora administrators apstiprināja prasītājam, ka viņa pensijas tiesības ir mainījušās līguma izmaiņu dēļ un ka līdz ar to attiecībā uz parasto pensionēšanās vecumu un ikgadējo pensijas tiesību iegūšanas likmi tie no 2014. gada 1. jūnija mainās attiecīgi uz 66 gadiem un 1,8 % (turpmāk tekstā – “2016. gada 4. janvāra atbilde”).
- 24 2016. gada 4. aprīlī prasītājs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniedza sūdzību par 2016. gada 4. janvāra atbildi.
- 25 Ar 2016. gada 25. jūlija lēmumu, kas prasītājam tika paziņots 2016. gada 26. jūlijā, Cilvēkresursu ĢD B direktorāta direktors kā institūcija, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, noraidīja šo sūdzību galvenokārt kā nepieņemamu nelabvēlīga akta neesamības dēļ un pakārtoti kā nepamatotu (turpmāk tekstā – “2016. gada 25. jūlija noraidošais lēmums”).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 26 Prasītājs cēla šo prasību, 2016. gada 7. novembrī iesniedzot prasības pieteikumu Vispārējās tiesas kancelejā.
- 27 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 6. februārī, Komisija atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktam cēla iebildi par nepieņemamību. Komisija lūdz Vispārējo tiesu:
- noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 28 2017. gada 24. aprīlī prasītājs iesniedza apsvērumus par Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību, kuros viņš lūdz Vispārējo tiesu:
- noraidīt iebildi par nepieņemamību vai vismaz to pievienot lietas izskatīšanai pēc būtības;
 - apmierināt viņa prasības pieteikumā norādītos prasījumus.

- 29 Ar 2017. gada 12. oktobra lēmumu Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētājs, vispirms uzklaušījis lietas dalībniekus, nolēma apturēt lietas izskatīšanu, pamatojoties uz Reglamenta 69. panta d) punktu, līdz brīdim, kad pieņemtais šīs instances galīgais nolēmums lietā T-128/17 *Torné/Komisija* iegūs *res judicata* spēku.
- 30 Pēc 2018. gada 14. decembra sprieduma *Torné/Komisija* (T-128/17, EU:T:2018:969) pasludināšanas un tā kā par to netika iesniegta apelācijas sūdzība, lietas dalībnieki noteiktajā termiņā iesniedza apsvērumus par minētā sprieduma ietekmi uz šo lietu.
- 31 Ar 2019. gada 13. maija rīkojumu Vispārējā tiesa (trešā palāta) atbilstoši Reglamenta 130. panta 7. punktam Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību pievienoja lietas izskatīšanai pēc būtības un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.
- 32 Ar 2019. gada 16. maija vēstuli tiesnesis referents piedāvāja lietas dalībniekiem izskatīt iespējas strīda atrisināšanai mierizlīguma veidā. Lietas dalībnieki nepanāca vienošanos, lai izskatītu šīs iespējas.
- 33 2019. gada 27. jūnijā Komisija iesniedza iebildumu rakstu. Replikas raksts un atbildes raksts uz repliku tika iesniegti attiecīgi 2019. gada 15. oktobrī un 26. novembrī.
- 34 Tā kā, piemērojot Reglamenta 27. panta 5. punktu, Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs pārdalīja lietu citam tiesnesim referentam, kurš tika iecelts pirmajā palātā tās jaunajā sastāvā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 35 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 18. decembrī, prasītājs lūdza noturēt tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai.
- 36 2020. gada 28. aprīlī Vispārējā tiesa (pirmā palāta) tās Reglamenta 89. panta 3. punktā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva rakstveida jautājumus lietas dalībniekiem. Tie atbildēja uz šiem jautājumiem noteiktajā termiņā.
- 37 Tajā pašā dienā Vispārējā tiesa ar Reglamenta 89. panta 3. punktā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu iztaujāja lietas dalībniekus par to, vai viņi vēlas tikt uzklaušīti tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai, neraugoties uz veselības krīzi saistībā ar *Covid-19*.
- 38 Komisija un prasītājs attiecīgi atbildēja 2020. gada 30. aprīlī un 29. jūlijā, ka tie vēlas tikt uzklaušīti.
- 39 Pēc pirmās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši tās Reglamenta 28. pantam 2020. gada 3. jūnijā nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.
- 40 Vispārējā tiesa lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem mutiskajiem jautājumiem uzklaušīja 2020. gada 14. septembra tiesas sēdē.
- 41 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt lēmumu, ar kuru iepriekš tiek noteikti konkrēti pensijas tiesību elementi vai ar kuru tiek nolemts nepieņemt šādu lēmumu, ko noteikuši Civildienesta noteikumi un kas izriet no viņam adresētā Pensiju sektora administratora 2016. gada 4. janvāra paziņojuma, atbildē uz viņa šīs pašas dienas lūgumu norādot, ka viņa pensijas tiesību aprēķins ir mainīts pēc viņa pārklassificēšanas FG II no 2014. gada 1. jūnija, ka viņa pensionēšanās vecums palielinājies uz 66 gadiem un ka no 2014. gada 1. jūnija ikgadējā šo pensijas tiesību iegūšanas likme ir 1,8 %;

- ciktāl nepieciešams, atcelt Komisijas Cilvēkresursu ĢD E direktorāta direktora 2016. gada 25. jūlija lēmumu daļā, kurā ar to kā nepieņemamu nelabvēlīga akta neesamības dēļ un pakārtoti kā nepamatotu noraida prasītāja 2016. gada 1. aprīļa sūdzību par lēmumu vai lēmuma neesamību, kas izriet no 2016. gada 4. janvāra atbildes;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 42 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:
- prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu un – pakārtoti – kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 43 Iebildē par nepieņemamību Komisija izvirza nepieņemamības pamatu, kurš balstās uz nelabvēlīgā akta Civildienesta noteikumu 91. panta izpratnē neesamību. Komisija atkārtoti un izklāsta sīkāk savus argumentus par prasības pieņemamību iebildumu rakstā.
- 44 Prasītājs, pirmkārt, apstrīd Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību un, otrkārt, norāda, ka Komisijas argumenti iebildumu rakstā attiecībā uz prasības pieņemamību neesot jāņem vērā.
- 45 Šajā ziņā jāatgādina, ka Savienības tiesa ir tiesīga izvērtēt, ņemot vērā katras lietas apstākļus, vai pareizas tiesvedības intereses attaisno prasības noraidīšanu pēc būtības, iepriekš neņemot par atbildētāja izvirzīto iebildi par nepieņemamību (spriedumi, 2002. gada 26. februāris, *Padome/Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 50.–52. punkts, un 2017. gada 13. janvāris, *Deza/ECHA*, T-189/14, EU:T:2017:4, 26. punkts).
- 46 Šīs lietas apstākļos Vispārējā tiesa uzskata, ka procesuālās ekonomijas nolūkā vispirms ir jāizskata prasītāja izvirzītie pamati, iepriekš neņemot par Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību un līdz ar to – ar to saistīto nepieņemamības pamatu, pret kuru prasītājs iebilst, jo katrā ziņā prasība šeit izklāstīto iemeslu dēļ esot nepamatota.

Par lietas būtību

- 47 Ar savu prasību prasītājs lūdz atcelt, pirmkārt, 2016. gada 4. janvāra atbildi un, otrkārt, ciktāl nepieciešams, 2016. gada 25. jūlija noraidošo lēmumu.
- 48 Prasības pamatojumam prasītājs izvirza vienu pamatu par tiesību kļūdu un Civildienesta noteikumu 77. panta otrās un piektās daļas pārkāpumu, kuras piemērojamas līgumdarbiniekiem atbilstoši PDNK 109. pantam, kā arī par Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta pārkāpumu, jo no 2016. gada 4. janvāra atbildes izrietot, ka šo Civildienesta noteikumu normu piemērošanai vērā ņemtā dienestā stāšanās diena ir 2014. gada 1. jūnijs, kas ir 2014. gada 16. maija līguma sākumdatums, lai gan esot bijis jāizmanto 2008. gada 1. jūlijs, kas ir datums, kurā viņš pirmo reizi sācis dienestu Komisijā kā FG I darbinieks.
- 49 Šis pamats ir sadalīts divās daļās, kuras abas ir par tiesību kļūdu, pirmā – tāpēc, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā minētajam stāšanās dienestā datumam esot jābūt prasītāja pirmās nodarbinātības dienai, otrā – tāpēc, ka 2014. gada 16. maija līgums, kura priekšmets un mērķis ir pārklassificēt prasītāju, pēc būtības nemainot funkcijas, neesot pārtraucis viņa karjeras turpinātību.

- 50 Konkrētāk, pirmās daļas pamatojumam prasītājs vispirms norāda, ka 2016. gada 4. janvāra atbildē viņš esot izslēgts no Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērošanas tikai tāpēc, ka viņš piekļuva FG II 2014. gada 1. jūnijā ar jaunu līgumu, kurš, kā tas tika precizēts 2016. gada 25. jūlija noraidošajā lēmumā, esot pārtraucis iepriekšējo līgumu un esot jauna pieņemšana darbā.
- 51 Šajā ziņā prasītājs apgalvo – pat pieņemot, ka ar 2014. gada 16. maija līgumu viņš no jauna esot pieņemts darbā no 2014. gada 1. jūnija, Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā minētā stāšanās dienestā diena esot acīmredzami ierēdņu pirmās nodarbinātības diena un pēc analogijas tāpat arī citiem darbiniekiem, ieskaitot līgumdarbiniekus, nevis datums, kurā ierēdnis var piekļūt augstākas pakāpes vai funkciju grupas amatam – salīdzinājumā ar to, kurā viņš sākotnēji ir pieņemts darbā, – pēc atklātā konkursa nokārtošanas, vai pēc analogijas diena, kurā līgumdarbinieks pēc vispārējās atlases procedūras veiksmīgas nokārtošanas var piekļūt amatam augstākā funkciju grupā atbilstoši PDNK 87. panta 4. punktam.
- 52 Līdz ar to prasītājs uzskata – ja principiāli tiek pieņemts, ka attiecībā uz līgumdarbiniekiem jebkādas statusa vai līguma izmaiņas PDNK ietvaros esot jāuzskata par dienesta attiecību turpinātības pārtraukumu, kas ļauj piemērot tās Civildienesta noteikumu normas, kuras ir piemērojamas jaunā līguma sākumdatumā, *PMO* un Cilvēkresursu ĢD esot pieļāvuši tiesību kļūdu un neesot ņēmuši vērā Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā norādīto stāšanās dienestā jēdzienu. Turklāt šī secinājuma pamatojumam prasītājs norāda, pirmkārt, uz 2011. gada 14. decembra spriedumu *De Luca/Komisija* (T-563/10 P, EU:T:2011:746, 46. un 48.–52. punkts) un, otrkārt, uz 2015. gada 16. septembra spriedumu *EMA/Drakeford* (T-231/14 P, EU:T:2015:639, 40. punkts) un 2014. gada 5. februāra spriedumu *Drakeford/EMA* (F-29/13, EU:F:2014:10, 46.–48. punkts).
- 53 Replikā prasītājs precizē, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants viņam esot bijis piemērojams atbilstoši PDNK pielikuma 1. panta 1. punktam, tādējādi šo noteikumu īpašais piemērojamības nosacījums neiztrūkstot.
- 54 Šajā ziņā viņš norāda, pirmkārt, ka Komisijas arguments, saskaņā ar kuru, lai Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants būtu piemērojams prasītājam, viņam vajadzēja ne tikai būt nodarbinātam 2013. gada 31. decembrī, bet vajadzēja arī palikt amatā tādā pašā kvalitātē pēc šī datuma, esot gan faktiski neprecīzs arguments, jo viņš 2014. gada 1. janvārī esot bijis FG I darbinieks, gan juridiski neprecīzs tāpēc, ka būtībā Komisija pievieno PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta tekstam nosacījumu par palikšanu amatā tādā pašā kvalitātē pēc šī datuma. Tas esot tāpat attiecībā uz Komisijas argumentu par vārdkopu “bija nodarbināti pirms šo Civildienesta noteikumu [ar Regulu Nr. 1023/2013 izdarīto] grozījumu stāšanās spēkā”, kura parādās Regulas Nr. 1023/2013 29. apsvērumā.
- 55 Otrkārt, prasītājs norāda, ka Komisija ļaunprātīgi interpretējot savu 2016. gada 4. janvāra vēstuli kā tādu, kas balstās uz 2014. gada 16. maija līgumu, un neievērojot savu argumentāciju, cenšoties apgalvot, ka viņš esot bijis nodarbināts 2013. gada 31. decembrī PDNK [pielikuma] 1. panta 1. punkta nozīmē viņa 2008. gada 10. jūnija līguma dēļ un nevis 2014. gada 16. maija līguma dēļ. Viņš arī apgalvo, ka 2014. gada 16. maija līgums neesot jauna stāšanās amatā vai viņa nodarbinātības pārtraukums, no kā izriet, ka viņam ir piemērojams Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants. Apgalvot, ka sākotnējā Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērojamība prasa ne tikai pastāvošu nodarbinātību jauno normu stāšanās spēkā brīdī, bet arī palikšanu amatā pēc šī datuma – kā to dara Komisija – vai ka situācijas izmaiņu gadījumā šī piemērojamība ir jāizvērtē atkarībā no ieinteresētās personas administratīvā stāvokļa vai līguma, esot tiesību kļūda. Tāpat tiesību kļūda būtu uzskatīt, ka jebkuras statusa vai līguma izmaiņas izbeidz nodarbinātības vai esamības amatā faktu vai arī izraisa dienesta vai amata turpinātības pārtraukumu.
- 56 Treškārt, prasītājs uzskata, ka no 2018. gada 14. decembra sprieduma *Torné/Komisija* (T-128/17, EU:T:2018:969) 90.–93. punkta izriet, ka nepieciešamība saskaņot iegūto tiesību saglabāšanas mērķi ar budžeta izmaksu pārvaldības mērķi liek uzskatīt, ka kritērijs, kurš ļauj izvērtēt jēdzienu “personāls, kas bija nodarbināts pirms reformas stāšanās spēkā”, ir dalība un iemaksas Savienības pensiju sistēmā pirms

- ši datuma, ka vārdkopas “nodarbināts pirms reformas stāšanās spēkā” un “stājies amatā laikā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim” ir vienādas un ka, lai gan pārejas noteikumu piemērošana nozīmē, ka ieinteresētajai personai joprojām jābūt amatā pēc 2013. gada 31. decembra, vēlāk noslēgtais līgums ar jaunu darba devēju nav šķērslis, jo tas nepārtrauc dalības un iemaksu šajā sistēmā turpinātību. Runājot par prasītāju – tā kā viņa dalība un iemaksas Savienības pensiju sistēmā netika pārtrauktas brīdī, kad viņa 2014. gada 16. maija līgums sekoja uzreiz pēc 2008. gada 1. jūlija līguma, viņš joprojām bija nodarbināts 2014. gada 1. jūnijā PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta izpratnē un dienestā Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta nozīmē.
- 57 Ceturtkārt, prasītājs apgalvo, ka jauna veida līguma noslēgšana neizbeidzot Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērošanu, bet ļaujot attīstīt to darbinieku karjeru, kuri to nevarētu citādi izdarīt, neapdraudot savas tiesības uz pensiju.
- 58 Otrās daļas pamatojumam prasītājs norāda, pirmkārt, ka, lai gan 2014. gada 16. maija līguma rezultātā viņš tiešām ir piekļuvis augstākai funkciju grupai nekā tā, kas viņam bija pašā nodarbinātības sākumā, pēc tam, kad viņš veiksmīgi nokārtojis vispārējo atlases procedūru, šis jaunais līgums tomēr neiekļaujas citā PDNK paredzētā nodarbinātības sistēmā kā vien līgumdarbinieku sistēmā un nerada viņa karjeras pārrāvumu, kas atspoguļotos kā nozīmīgas viņa funkciju izmaiņas.
- 59 Šajā ziņā prasītājs vispirms apgalvo, ka nedz viņa funkciju raksturs, nedz līmenis nav mainījušies pēc šī līguma. Tālāk, lai gan pie FG I piederošais līgumdarbinieka amats bija nosaukts citādi nekā pie FG II piederošā līgumdarbinieka amats, kuram viņš piekļuva ar jauno līgumu, šo divu amatu vispārīgais mērķis, kā arī konkrētie pienākumi abos amata aprakstos esot bijuši definēti pilnīgi identiski. Turklāt, kā izriet no 2014. gada 16. maija vēstules, 2014. gada 16. maija līgums ietvēra klasifikāciju 5. pakāpes 1. līmenī, un tas nozīmēja, no vienas puses, ka tiek ņemta vērā daļa no profesionālās pieredzes Komisijā FG I un, no otras puses, ka šī pieredze bijusi FG II līmenī.
- 60 Otrkārt, prasītājs būtībā apgalvo, ka 2014. gada 16. maija līgums neesot ietekmējis nedz viņa dalību, nedz iemaksas Savienības pensiju sistēmā.
- 61 Komisija apstrīd prasītāja norādītos argumentus gan pirmās, gan otrās daļas pamatojumam.
- 62 Tā kā vienīgā pamata abas daļas ir stipri saistītas, tās ir jāanalizē kopā.
- 63 Šis strīds būtībā rada jautājumu par to, vai tāda līgumdarbinieka kā prasītājs jauna līguma parakstīšana pēc 2014. gada reformas stāšanās spēkā ir darba tiesisko attiecību ar Savienības administrāciju izmaiņas, kas izslēgtu iespēju, ka minētais darbinieks var izmantot pārejas noteikumus par ikgadējo pensijas tiesību iegūšanu un pensionēšanās vecumu.
- 64 Vispirms ir jāinterpretē PDNK pielikuma 1. panta 1. punkts un tādēļ jāprecizē, kādi ir nosacījumi, kas saskaņā ar šo pantu nosaka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērojamību līgumdarbiniekiem.
- Par PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta un Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērojamības nosacījumiem citiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas PDNK*
- 65 Pirmkārt, kā ir atgādināts iepriekš 21. punktā, atbilstoši PDNK pielikuma 1. panta 1. punktam, kas grozīts ar Regulu Nr. 1023/2013, “[Civildienesta noteikumu XIII] pielikuma [..] 21. pantu, 22. pantu, izņemot tā 4. punktu, [..] pēc analogijas piemēro citiem darbiniekiem, kas ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī”.

- 66 Otrkārt, ir svarīgi norādīt, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā attiecīgi ir paredzēts, ka ierēdņi, kuri sākuši dienestu laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim, ir tiesīgi saņemt 1,9 % no algas par katru dienesta gadu, kurš dod tiesības uz pensiju, un tie, kuru vecums 2014. gada 1. maijā ir 35 gadi un kuri dienestu sākuši pirms 2014. gada 1. janvāra, tiesības uz izdienas pensiju iegūst 64 gadu un 8 mēnešu vecumā.
- 67 Kā ir precizēts Regulas Nr. 1023/2013 29. apsvērumā, Savienības likumdevējs it īpaši Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā un PDNK pielikuma 1. panta 1. punktā ir paredzējis “pārejas kārtību, lai jaunus noteikumus un pasākumus varētu piemērot pakāpeniski, vienlaikus ievērojot to darbinieku iegūtās tiesības un pamatotās gaidas, kuri bija nodarbināti pirms šo Civildienesta noteikumu grozījumu stāšanās spēkā”.
- 68 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai kā pārejas noteikumi tie ir jāinterpretē šauri, jo tie iekļauj atkāpes (skat. spriedumus, 2010. gada 2. septembris, *Kirin Amgen*, C-66/09, EU:C:2010:484, 33. punkts, un 2013. gada 17. janvāris, Komisija/Spānija, C-360/11, EU:C:2013:17, 18. punkts un tajā minētā judikatūra) un ietekmē budžetu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 30. jūnijs, *Olesen/Komisija*, T-190/03, EU:T:2005:264, 48. punkts un tajā minētā judikatūra), tomēr šī interpretācija nedrīkst būt pretēja Savienības likumdevēja izvirzītajiem mērķiem, kā arī ar Civildienesta noteikumiem un ar PDNK ieviestajai sistēmai (skat. spriedumu, 2018. gada 14. decembris, *Torné/Komisija*, T-128/17, EU:T:2018:969, 80. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 69 Treškārt, no PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta teksta izriet, ka Savienības likumdevējs ir paredzējis pēc analogijas piemērot Civildienesta noteikumu XIII pielikumu tiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas PDNK, tādējādi šī pēdējā minētā pielikuma 21. un 22. pants ir piemērojams šiem darbiniekiem, ciktāl ir iespējams konstatēt analogiju starp šiem darbiniekiem un ierēdņiem, ievērojot katras šīs personāla kategorijas raksturīpašības.
- 70 Šajā nolūkā vispirms ir jāatgādina, kādā veidā darbinieku kategorija atšķiras no ierēdņu kategorijas.
- 71 Par šo jautājumu, pirmām kārtām, jānorāda – katra no dažādajām Savienības nodarbināto personu kategorijām, vai nu ierēdņi, vai citas darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas PDNK, atbilst Savienības administrācijas leģitīmām vajadzībām un tai uzdoto uzdevumu izpildes pastāvīgajam vai pagaidu raksturam (skat. spriedumu, 2006. gada 19. oktobris, *De Smedt/Komisija*, F-59/05, EU:F:2006:105, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 72 It īpaši saskaņā ar PDNK 3.a pantu līgumdarbinieks PDNK izpratnē ir darbinieks, kurš nav iecelts amatā, kas iekļauts attiecīgās iestādes budžeta iedaļai pievienotajā amatu sarakstā, un kurš ir pieņemts uz pilnu darba laiku vai uz nepilnu darba laiku.
- 73 Turklāt no Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 723/2004 (2004. gada 22. marts), ar ko groza Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 2004, L 124, 1. lpp.), ar kuru tika ieviesta līgumdarbinieku kategorija, 36. apsvēruma izriet, ka šiem pēdējiem minētajiem parasti uztic darba uzdevumus ierēdņu vai pagaidu darbinieku uzraudzībā. Ir svarīgi norādīt arī, ka saskaņā ar šo pašu šīs regulas apsvērumu minēto līgumdarbinieku tiesības un pienākumi bija definēti tāpat kā pagaidu darbiniekiem, it īpaši attiecībā uz sociālo nodrošinājumu, pabalstiem un darba apstākļiem.
- 74 Savukārt ierēdņi, kuri saskaņā ar Civildienesta noteikumu 1.a pantu ir “[jebkura] persona, kura, kā noteikts šajos Civildienesta noteikumos, ar tiesību aktu, kuru izdevusi šīs iestādes iecelējinstītūcija, ir iecelta kādas Savienības iestādes štata pastāvīgā amatā”, ir vienīgie, kas var pastāvīgi veikt valsts dienesta uzdevumus.

- 75 Otrām kārtām, jāuzsver – kā tas ir precizēts judikatūrā –, ka atšķirība starp ierēdņiem un darbiniekiem ir ne tikai viņu izpildei uzdoto uzdevumu raksturā, bet tostarp arī tajā, ka, lai gan juridiskajai saiknei starp ierēdņiem un administrāciju ir normatīvs raksturs un likumdevējs jebkurā brīdī var grozīt ierēdņu tiesības un pienākumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 143. punkts un tajā minētā judikatūra), to darbinieku situāciju, kurus regulē PDNK, raksturo nodarbinātības saiknes līgumiskais raksturs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 19. oktobris, *De Smedt*/Komisija, F-59/05, EU:F:2006:105, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 76 No tā izriet – kā Komisija pareizi ir norādījusi tiesas sēdē –, ka ierēdnis sāk dienestu un paliek Savienības administrācijā saskaņā ar iecelšanas tiesību aktu, kurš paliek nemainīgs visu tā karjeras laiku, savukārt līgumdarbinieks stājas amatā un tajā paliek atbilstoši līgumam saskaņā ar PDNK 3.a panta normām tik ilgi, kamēr tas ir spēkā. Tātad saskaņā ar spēkā esošo līgumu viņš ir piesaistīts Savienības administrācijai un var veikt savus pienākumus.
- 77 Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, PDNK pielikuma 1. panta 1. punkts – tā kā tajā tiek precizēts, ka, lai pārejas noteikumus, kas ierēdņiem paredzēti Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā, varētu piemērot citiem darbiniekiem, tiem jābūt “nodarbinātiem 2013. gada 31. decembrī”, – ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā datumā tiem ir jābūt pieņemtiem darbā uz līguma pamata PDNK 3.a panta izpratnē.
- 78 Šajā lietā lietas dalībnieki tostarp nav vienisprātis par to, kas ir jāsaprot ar vārdkopu “ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī” PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta izpratnē.
- 79 Proti, šajā ziņā Komisija apgalvo, ka, lai Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants būtu piemērojams citiem darbiniekiem, darbiniekam jābūt ne tikai nodarbinātam konkrētajā datumā, proti, 2013. gada 31. decembrī, bet tam ir “joprojām jābūt nodarbinātam/joprojām aktīvam”, proti, viņam jābūt savā amatā gan 2013. gada 31. decembrī, gan pēc šī datuma. Līdz ar to Komisija uzskata, ka jebkādas līguma izmaiņas pārtrauc nodarbinātības saikni ar Savienības administrāciju, tādējādi darbiniekam nevar piemērot Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantu.
- 80 Savukārt prasītājs būtībā norāda, ka, lai Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants būtu piemērojams darbiniekam, uz kuru attiecas PDNK, pietiek ar to, ka šis pēdējais minētais ir pieņemts darbā ar līgumu 2013. gada 31. decembrī neatkarīgi no vēlākā līguma izmaiņām. Līdz ar to viņš pārmet Komisijai, ka tā esot pievienojusi nosacījumam “ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī”, kas paredzēts PDNK pielikuma 1. panta 1. punktā, papildu nosacījumu, proti, nosacījumu par palikšanu amatā bez pārtraukuma pēc šī datuma.
- 81 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pretēji prasītāja apgalvotajam Komisija nepievieno nosacījumu, bet tikai interpretē jēdzienu “pēc analogijas”, kurš parādās PDNK pielikuma 1. panta 1. punktā, kas nozīmē, ka darbinieki atrodas analogā situācijā ar ierēdņiem. Proti, šī situācija var tikt konstatēta tikai gadījumā, kad darbinieks nav parakstījis jaunu līgumu, kurš nozīmē jaunu darba tiesisko attiecību sākumu ar Savienības administrāciju. Šajā ziņā ir svarīgi atgādināt, ka saskaņā ar judikatūru līgums ir juridisks instruments, ar kuru tiek konkretizētas darba attiecības starp darbinieku, no vienas puses, un Savienības administrāciju, no otras puses. Precīzāk, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka minētās darba attiecības var palikt nemainīgas pat pēc jauna formāli atšķirīga līguma no sākotnējā līguma parakstīšanas ar nosacījumu, ka ar šo pēdējo līgumu nenotiek būtiskas izmaiņas attiecīgā darbinieka uzdevumos, it īpaši funkciju grupā, kas var apdraudēt viņa darba attiecību ar administrāciju funkcionālo turpinātību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. septembris, *EMA/Drakeford*, T-231/14 P, EU:T:2015:639, 40. punkts).

- 82 Līdz ar to no visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants ir pārejas normas, kuras atbilstoši PDNK pielikuma 1. panta 1. punktam pēc analogijas ir piemērojamas citiem darbiniekiem, kuri ir nodarbināti 2013. gada 31. decembrī un kuri pēc šī datuma paliek nodarbināti atbilstoši līgumam, kā tas ir definēts iepriekš 81. punktā, līdz pat brīdim, kad viņu stāvoklis tiek pārskatīts pensijas tiesību aprēķina nolūkā.
- 83 Šī interpretācija ļauj, pirmkārt, atzīt – izmantojot funkcionālu pieeju – jauna līguma parakstīšanas juridisko vērtību PDNK ietvaros un, otrkārt, saglabāt darbinieku iegūtās tiesības un tiesisko paļāvību atbilstoši Regulas Nr. 1023/2013 29. apsvērumam.
- 84 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai jauna līguma parakstīšana pēc 2014. gada reformas spēkā stāšanās izslēdz Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērošanu prasītāja situācijai.

Par prasītāja situāciju

- 85 Šajā lietā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka prasītājs ir pieņemts darbā kā līgumdarbinieks pirmo reizi 2008. gadā ar līgumu uz noteiktu laiku, kurš tika atjaunots trīs reizes, un pēc tam – ar līgumu uz nenoteiktu laiku no 2011. gada 3. maija. Šis līgums bija spēkā līdz brīdim, kad stājās spēkā 2014. gada 16. maija līgums, proti, līdz 2014. gada 1. jūnijam. Tādējādi 2013. gada 31. decembrī prasītājs bija nodarbināts atbilstoši 2008. gadā parakstītajam līgumam, proti, sākotnējam darba līgumam. Šajā datumā viņš veica FG I uzdevumus kā darbinieks, kas veic manuālus un administratīvus atbalsta dienesta uzdevumus, ko veic ierēdņu vai pagaidu darbinieku uzraudzībā, kā tas paredzēts PDNK 80. panta 2. punktā norādītajā tabulā.
- 86 Otrkārt, jānorāda, ka 2014. gada 16. maijā prasītājs parakstīja – kā viņš pats piekrit – “neapšaubāmi jaunu līgumu”. It īpaši runa ir – ko prasītājs tādējādi apstiprina – par līgumdarbinieka darba līgumu uz nenoteiktu laiku ar klasifikāciju FG II 5. pakāpes 1. līmenī atbilstoši PDNK 87. panta 4. punktam. It īpaši no šī jaunā līguma 2. panta izriet, ka ar to prasītājs tiek pieņemts darbā lietvedības un sekretariāta uzdevumu un citu līdzvērtīgu uzdevumu izpildei, kas ir paredzēti PDNK 80. panta 2. punktā norādītajā tabulā. Viņš arī nostrādāja sešu mēnešu pārbaudes laiku, un tas ir apstiprināts pārbaudes laika gala ziņojumā. Līdz ar to, kā ir precizēts iepriekš 81. punktā, funkciju grupas maiņa apdraudēja prasītāja darba attiecību ar Savienības administrāciju funkcionālo turpinātību.
- 87 Turklāt neviens no otrajā daļā prasītāja norādītajiem argumentiem nevar pierādīt, ka šajā lietā pastāv jebkāda būtiska viņa veicamo funkciju turpinātība.
- 88 Pirmām kārtām, kā ir arī atgādināts iepriekš šī sprieduma 86. punktā, nav strīda par to, ka 2014. gada 16. maija līguma ietekmē viņš piekļuva amatam, kurš pieder pie augstākas funkciju grupas nekā tā, kurā viņš sākotnēji tika pieņemts darbā. Otrām kārtām, kā atzina arī prasītājs, līgumdarbinieka FG I amata nosaukums bija citāds nekā pie FG II piederošā līgumdarbinieka amata nosaukums, jo pirmais bija “administratīvais asistents – izmaksu eksperts”, savukārt otrais – “administratīvais pārvaldnieks – izmaksu eksperts”. Turklāt, kā norādīja Komisija, ar 2014. gada 16. maija līgumu prasītājs tika iecelts citā amatā, kas ir apzīmēts ar citu kodu. Trešām kārtām, tas, ka amata un pienākumu apraksts, kurš ir norādīts abu amatu profilā, bija formulēts vienādi, nepierāda, ka prasītājs pildīja būtībā tos pašus uzdevumus/funkcijas kā vispirms pie FG I piederošs līgumdarbinieks un pēc tam – kā pie FG II piederošs līgumdarbinieks.
- 89 Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka viņa klasificēšana FG II 5. pakāpes 1. līmenī, kas paredzēta 2014. gada 16. maija līgumā, nozīmēja, ka daļēji ir ņemta vērā FG I gūtā pieredze, un tas pierādot, ka minētā pieredze ir FG II līmeņa pieredze. Tomēr ir jānorāda – pat pieņemot, ka 2014. gada 16. maija līgumā paredzētā klasifikācija nozīmēja, ka daļēji ir ņemta vērā prasītāja pieredze FG I, šis apstāklis neietver to, ka ar *ex tunc* ietekmi ir atzīts tas, ka prasītāja veiktie pienākumi pie FG I piederošā

līgumdarbinieka amatā atbilstoši citam līgumam patiesībā piederēja pie FG II. Tādējādi iestāde, piedāvājot jaunu līgumu, ņem vērā profesionālo pieredzi tikai tādēļ, lai veiktu klasifikāciju ar *ex nunc* ietekmi. Turklāt ir jākonstatē, ka iespējamā daļējā prasītāja gūtās pieredzes viņa amatā FG I ņemšana vērā tā, it kā patiesībā tā būtu bijusi FG II, nepierāda, ka viņš no 2008. gada 1. jūlija līdz pat 2014. gada 16. maija līguma parakstīšanai ir tātad bez pārtraukumiem veicis tikai pie FG II piederošas funkcijas. Faktiski prasītājs nesniedz nekādus pierādījumus, kas varētu pamatot šo turpinātību.

- 90 Tādējādi jaunais līgums, ar kuru prasītājs ir piekļuvis jaunai funkciju grupai, kā tas ir precizēts iepriekš 81. punktā, ir izraisījis visu 2008. gada līguma, uz kura pamata viņš bija “nodarbināts 2013. gada 31. decembrī” atbilstoši PDNK pielikuma 1. panta 1. punktam, seku izbeigšanos un tātad – darba attiecību ar Savienības administrāciju pārtraukšanu.
- 91 Treškārt, ir jāuzsver, ka stāšanās amatā jauna līguma dēļ neietekmē tiesības, kuras prasītājs ieguvis atbilstoši 2008. gada līgumam līdz pat 2014. gada 16. maija līguma spēkā stāšanās dienai, attiecībā uz ikgadējo pensijas tiesību iegūšanas likmi. Proti, no Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 2. un 3. panta, kuri ir piemērojami darbiniekiem atbilstoši PDNK 109. pantam, izriet, ka tāda līgumdarbinieka kā prasītājs pensija ir atkarīga no dažādu ikgadējo likmju iegūšanas, kas viņam tika piešķirtas ar šo pēdējo tiesību aktu par katru dienestā nostrādāto gadu.
- 92 Šajā lietā, tā kā 2014. gada 16. maijā parakstītais līgums stājās spēkā 2014. gada 1. jūnijā, prasītājs līdz šim datumam izmantoja pirms reformas spēkā esošo pensiju sistēmu, bet laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 1. jūnijam viņš izmantoja to pašu sistēmu saskaņā ar pārejas noteikumiem. Līdz ar to viņa pensijas tiesību aprēķina brīdī prasītājs varēja izmantot 1,9 % iegūšanas likmi par nostrādātajiem gadiem atbilstoši 2008. gada līgumam, jo šī likme ir prasītāja iegūtās tiesības, bet no brīža, kad stājās spēkā 2014. gada 16. maija līgums, viņam piemēro 1,8 % iegūšanas likmi.
- 93 No visa iepriekš minētā izriet, ka *PMO* un Cilvēkresursu ĢD nav pieļāvuši kļūdu, uzskatot, ka 2014. gada 16. maija līgums, ar kuru prasītājs piekļuva augstākai funkciju grupai, ir bijis pamatā jaunai pieņemšanai darbā PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā, neļaujot prasītājam piemērot pārejas noteikumus par ikgadējo pensijas tiesību iegūšanu un pensionēšanās vecumu.
- 94 Šo secinājumu nevar atspēkot citi prasītāja izvirzītie argumenti.
- 95 Pirmkārt, runājot par argumentu, kurš balstās uz apgalvoto analogiju ar 2011. gada 14. decembra spriedumu *De Luca/Komisija* (T-563/10 P, EU:T:2011:746), ir jāuzsver, tāpat kā to darīja Komisija, ka šis spriedums ir par tādas normas darbā pieņemšanas jomā piemērošanu, kāds ir Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta 3. punkts par to ierēdņu klasificēšanu līmenī, kuri ir ierakstīti piemēroto kandidātu sarakstā pirms 2006. gada 1. maija un pieņemti darbā laikā no 2004. gada 1. maija līdz 2006. gada 30. aprīlim, dienestā esošam ierēdnim, kurš ir iecelts citā amatā kā atklātā konkursa veiksmīgais kandidāts un attiecībā uz kuru Civildienesta noteikumos nav paredzētas īpašas normas. Taču ir jākonstatē, ka lieta, kurā ir taisīts minētais spriedums, nav nekādā veidā analogiska izskatāmajai lietai, kas attiecas uz pārejas noteikumu pensijas jomā piemērošanu līgumdarbiniekam.
- 96 Otrkārt, runājot par argumentu, kurš ir balstīts uz apgalvoto analogiju ar 2015. gada 16. septembra spriedumu *EMA/Drakeford* (T-231/14 P, EU:T:2015:639) un 2014. gada 5. februāra spriedumu *Drakeford/EMA* (F-29/13, EU:F:2014:10), ir jāprecizē, kā tas izriet no 81. punkta iepriekš, ka šis arguments nav efektīvs šajā lietā, jo 2014. gada 16. maija līgums ir jauns līgums, kas dod prasītājam piekļuvi jaunām funkcijām, un tātad tas pārtrauc viņa darba attiecības ar Savienības administrāciju.
- 97 Treškārt, runājot par prasītāja argumentu, saskaņā ar kuru jaunais līgums nav šķērslis izmantot Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantu, jo tas neradot pārtraukumu dalībā un iemaksās Savienības pensiju sistēmā, ir jānorāda, ka minētais Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants nevar būt atkarīgs no apgalvoti nepārtrauktas dalības Savienības pensiju sistēmā, bet no darba attiecību funkcionālās turpinātības (skat. iepriekš šā sprieduma 81. punktu).

- 98 Ceturtkārt un pēdējokārt, runājot par prasītāja argumentu, ar kuru būtībā tiek norādīts, ka jauna veida līguma noslēgšana neizbeidzot Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērošanu, bet ļaujot attīstīties darbinieku karjerai, kas citādi nevarētu notikt bez apdraudējuma viņu tiesībām uz pensiju, ir jāatgādina, ka jauna līguma noslēgšana neietver jau iegūto tiesību uz pensiju zaudēšanu. Turklāt šajā ziņā jāprecizē, ka dalības nosacījumi pensiju sistēmā pēc sava rakstura un ar atrunu par iegūto tiesību ievērošanu ir tādi nosacījumi, kas var mainīties nākotnē atkarībā no Savienības likumdevēja gribas.
- 99 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, vienīgais prasības pamats un tātad prasība kopumā ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 100 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) ***Maxime Picard* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 24. martā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture	1
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	4
Juridiskais pamatojums	6
Par pieņemamību	6
Par lietas būtību	6
Par PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta un Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta piemērojamības nosacījumiem citiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas PDNK	8
Par prasītāja situāciju	11
Par tiesāšanās izdevumiem	13